ନୟନପୁର ଏକ୍‌ସପ୍ରେସ୍

ଆସନ୍ନ ବର୍ଷାର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରାଗୈତିହାସିକ ସରୀସୃପ ପରି ଆକାଶକୁ ଗ୍ରାସ କରି ଯାଇଛି । ଷ୍ଟେସନ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲା କୁକୁରଗୁଡ଼ାଙ୍କର ସୁଦ୍ଧା ଦେଖାନାହିଁ । କିଏ ଯାଇଁ କେଉଁଠି ଆତ୍ମରକ୍ଷା କଲେଣି ! ବିଜୁଳି କେଇଥର ଲକ୍‌ଲକ୍ ହୋଇ ଖେଳିଗଲା । ମୁଣ୍ଡଟା ଅବିକା ଅନ୍ଧାରରେ ବାଡ଼େଇ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ରାସ୍ତା କଡ଼ର ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଲାଇନ ଖୁମ୍ବରେ । ଅନ୍ଧାରରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ବାଟ ଛାଡ଼ି ଅବାଟରେ ଚାଲୁଥିଲା ।

ଓଃ...ଆଉରି ଅଧେବାଟ ! ବର୍ଷା ପଡ଼ିଲା ପରା ! ବଡ଼ ବଡ଼ ବରକୋଳିଆ ଟୋପା । ବାରଟା ପଇଁଚାଳିଶ...ଫାଇଭ୍ ଡାଉନ୍ ଦୁଇଟା ସତାବନରେ, ଆଉ ତିନି ଘଣ୍ଟା ବାକି ! ଫାଇଭ୍ ଡାଉନ୍ କୋଉଠି ହୋଇଥିବ ଅବିକା ? ମଧୁପୁର ? ଶାଙ୍କରେଲ୍ ? କମାର ଘାଟୀ ? ହିଂସ୍ର ଆନନ୍ଦରେ ନରେନ୍ଦ୍ରର କ୍ଳାନ୍ତ, ଅବଶ ପାଦ ଦୁଇଟା ସତେଜ ଓ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ନାଃ..ଏତେ ଶୀଘ୍ର 'ସେଲ୍' କୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ମନ ଡାକେନା । ଜୀବନର ଅସୁମାରି ରାତି ଭିତରେ ଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ମରଣୀୟ ରାତି ! ବର୍ଷାର ବେଗ ବଢ଼ି ଉଠିଛି, ତା ସହିତ ଝଡ଼ ବି ! ଝଡ଼ ଓ ବର୍ଷାର ଅପୂର୍ବ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱନୃତ୍ୟ, ଆଉ ବଜ୍ରର ମାଦଳ....ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ, ଶିଥିଳ, ପଙ୍ଗୁ ଅଥର୍ବ ସମାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହର ବେଦଗାନ !

ବିଜୁଳିଟା ପୁଣି ଲକ୍ ଲକ୍ ହୋଇ ଖେଳିଗଲା । ବାଁ ହାତି ଗଳି ରାସ୍ତାରେ ବାଙ୍କିଗଲେ ଝୋଟକଳର ଶ୍ରମିକ ବସ୍ତି । .... ନିର୍ଜନ ! ରାତି ଦୁଇଟା ସିଫଟ୍‌ର ଶ୍ରମିକମାନେ ବର୍ଷା ଆସନ୍ନ ଦେଖି ମିଲକୁ ଚାଲିଗଲେଣି କେତେବେଳୁ । ଇସ୍....ସିଗାରେଟ୍‌ଗୁଡ଼ା ବର୍ଷାରେ ଭିଜି କାଦୁଅ ହୋଇ ଗଲାଣି । ନନ୍‌ସେନସ୍ !

ଦୂରରେ ଗୋଟାଏ ଟ୍ରେନ୍‌ର ଶବ୍ଦ ଶୁଭୁଛି । ନରେନ୍ଦ୍ର ଚମକି ପଡ଼ିଲା । ଅପ୍ ନା ଡାଉନ୍ ? ଅପ୍ ନିଶ୍ଚୟ, ମଇନା ନଦୀର ପୋଲ ଉପରେ ଆସୁଛି । ମାଲଗାଡ଼ି ଗୋଟାଏ ହୋଇଥିବ ! ଅବିକା ତ ଆଉ ପାସେଞ୍ଜର ନାହିଁ । ସକାଳ ପାଞ୍ଚଟା ଚାଳିଶିରେ ଫାଇଭ୍ ଡାଉନ୍ ନୟନପୁର ଏକ୍‌ସପ୍ରେସ୍ !

ନୂଆ କାନାଡ଼ିଆନ୍ ମେସିନ୍ ! ଘଣ୍ଟାକୁ ଅଶୀମାଇଲ୍ ସ୍ପୀଡ୍ । ଅନ୍ଧକାର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଧାଇଁ ଚାଲିଛି ଲୌହ ଦୈତ୍ୟ ପରି !

ନରେନ୍ଦ୍ରର ପାଦ ଦୁଇଟା ରହିଗଲା । ଚାରିଶ ବା' ସ୍ତରୀ ମାଇଲ ଖୁଣ୍ଟି । ତାପରେ ମେଘାବ୍ରିଜ ! ନରେନ୍ଦ୍ରର ମୁଣ୍ଡଟା କିପରି ବୁଲାଇ ଦେଲା । ଆଉ ଭାବି ହୁଏନା । ନାରୀକଣ୍ଠର ଆଉକ୍ରନ୍ଦନ, ଶିଶୁର ଚିତ୍କାର, ବୃଦ୍ଧର ଆର୍ତ୍ତନାଦ, ବୃଦ୍ଧାର ମରଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା....ମୃତ୍ୟୁର ଅଟ୍ଟହାସ ! କାଲି ଖବରକାଗଜର ସକାଳ ସଂସ୍କରଣରେ ବଡ଼ ବଡ ହରଫରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ "ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ର ଶୋଚନୀୟ ଦୁର୍ଘଟଣା !"

ଏ ହତ୍ୟା ! ନାରୀହତ୍ୟା ! ଶିଶୁହତ୍ୟା ! ହଁ ହଁ, ହତ୍ୟା ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ' ଣ ? କେଉଁ ନିରୀହ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ତ ଜାକିଜୁକି ହୋଇ ବେଞ୍ଚଟା ଉପରେ ଢୁଳାଉଥିବ ! ନିଦଭରା ଆଖିରେ ତଥାପି ଲାଗିରହିଥିବ ଆସନ୍ତା କାଲିର ସାତରଙ୍ଗୀ

ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ସ୍ୱପ୍ନ- "ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋଟିଏ ବଗୀ, ଗୋଟାଏ ଇଣ୍ଟରକ୍ଲାସ୍ ବଗୀ ଭିତରକୁ ଟେଲିସ୍କୋପ କରି ଯାଇଥିଲା ।" ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବିବରଣୀ ।

ଏ ହତ୍ୟା, ନିର୍ମମ, ପାଶବିକ, ଜଘନ୍ୟ । ତଥାପି ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ଲେଉଟାଇ ଦେଖ, ଦେଖିବ ଯେ ଯେତିକି ନିର୍ମମ ନରହନ୍ତା, ତା ପାଇଁ ସେତିକି ବେଶୀ ଜୟଗାନରେ ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ମୁଖରିତ ହୋଇଉଠିଛି । ଆଲେକଜାଣ୍ଡର, ଅଶୋକ, ଖାରବେଳ, ଶିବାଜୀ, ନେପୋଲିଅନ୍, ହିଟଲର୍ !

ଶ୍ରମିକବସ୍ତିର ଗୋଟିଏ କୁଡ଼ିଆରେ ଧୂଆଁଳିଆ ଲଣ୍ଠନଟାଏ ଜଳୁଛି ମିଞ୍ଜି ମିଞ୍ଜି ହୋଇ । କିଏ ଜଣେ ଓଠରେ ଖଣ୍ଡେ ପିଙ୍କା ଲଗାଇ ବସିଛି କୁଡ଼ିଆ ଦୁଆରେ । ପିଙ୍କା ନିଆଁ ଦପ୍ ଦପ୍ କରୁଛି ଅନ୍ଧାରରେ । କିଏ ! କାହାଲାଗି ଏ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ?

ନରେନ୍ଦ୍ର ଡାକିଲା.....କିଏ ?

ଲୋକଟା କଣ୍ଠ ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ହୁଏତ । ଜବାବ ଦେଲା ଛତିଶଗଡ଼ି ଭାଷାରେ.... "ମୁଁ ବାବୁ ! କମଳାର ମା ଏ ଝଡ଼ବର୍ଷାରେ କେମିତି ଯେ ମିଲରୁ ଫେରିବ ! ତାକୁ ଅନାଇଁ ବସିଛି ।"

ନରେନ୍ଦ୍ରର ସାରାଦେହ ବର୍ଷାପାଣିରେ ଭିଜି ଜୁଡୁବୁଡୁ ହୋଇଛି । କାଦୁଅ ରାସ୍ତା ଉପରୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ଉଠିଯାଇ ସେଇ କୁଡ଼ିଆ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । "ବିନ୍ଦିଆ ବିଡ଼ିରଖିଛୁ କିରେ ?" ନରେନ୍ଦ୍ର ପଚାରିଲା ।

ଏ ଅସମୟରେ ପୁଣି ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ନରେନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖି ବିନ୍ଦିଆ ପ୍ରଥମେ ସାମାନ୍ୟ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ ବାବୁମାନଙ୍କ କଥା ବିନ୍ଦିଆକୁ ବେଶ୍ ଜଣା ! ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନ ନାହିଁ, ରାତି ନାହିଁ, ଝଡ଼ ନାହିଁ, ବର୍ଷା ନାହିଁ । ବିନ୍ଦିଆ ଆଉ କିଛି ନ କହି କୁଡ଼ିଆର ଗୋଟାଏ କୋଣରୁ କେଇଖଣ୍ଡ ବିଡ଼ି କାଢ଼ି ନରେନ୍ଦ୍ର ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଚଟାଣ । ଖଣ୍ଡେ ହେଁସ ଉପରେ ଜାକିଜୁକି ହୋଇ ଶୋଇଛନ୍ତି ବିନ୍ଦିଆର ସାନସାନ ଝିଅ କମଳା ଆଉ ବିମଳା । କମଳାମା' ର ସ୍ଥାନ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ଲଣ୍ଠନରେ ଖଣ୍ଡେ ବିଡ଼ିରେ ନିଆଁ ଲଗେଇଲା । ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ କେଉଁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଏତ ଚଢ଼ିଥିବ, କୌଣସି ଏକ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ! ସାଙ୍ଗରେ ତାର ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଶିଶୁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାର ହୁଏତା ମସୁଦ୍‌ଗଡ଼, ରାତି ଦୁଇଟା ସତାବନରେ ପହଞ୍ଚିବ ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍ ! ଶିଶୁଟି ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଶୋଇପଡ଼ିଛି ବର୍ଥର ଗୋଟିଏ କୋଣକୁ, ସ୍ତ୍ରୀଟିର ଆଖିକୁ କିନ୍ତୁ ନିଦ ନାହିଁ । ଝରକାର କାଚ ପକାଇଦେଇ ଖାଲି ଚାହିଁ ରହିଛି ବାହାରର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରକୁ । ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍ ଚାଲିଛି ଘଣ୍ଟାରେ ଅଶୀମାଇଲ !

ମସୁଦ୍‌ଗଡ଼ରେ ହୁଏତ ସ୍ୱାମୀ ତାର, ଘର ଛାଡ଼ି, ସଂସାର ଛାଡ଼ି, ଦିନପରେ ଦିନ ଗଧଖଟଣି ଖଟନ୍ତି, ସଂସାର ପ୍ରତିପାଳନ ପାଇଁ । ଏ ଝଡ଼ରାତିରେ ସେ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିଥିବେ ତ ! ହଁ ଆସିଥିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ, ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଖଣ୍ଡେ ଭଡ଼ାଘର ପାଇଛନ୍ତି । ଘର ସାମନାକୁ କୁଆଡ଼େ ଖଣ୍ଡେ ଛୋଟ ବାଡ଼ି ଅଛି । ସୁନୁ ସକାଳେ ସଞ୍ଜରେ ଖେଳିବ ସେଠି । କିଛି ଫୁଲ ଲଗାଇଦେଲେ ବି ଚଳିବ ! ଫୁଲ ନ ହେଲେ ବେଣୀବନ୍ଧା ଚଳେନା । ନୟନପୁର ଠାକୁର ବଗିଚାରେ ସିନା ଅସୁମାରି ଫୁଲ ! ଏଇ ମେଘା ବ୍ରିଜ୍ ପଡ଼ିଲା ! ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଶୋଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁବିଧା କରିପାରି ନ ଥିବେ, କୌତୂହଳରେ ଝଟକାବାଟେ ସେମାନେ ଚାହିଁ ଦେଖୁଥିବେ ତଳର ମେଘାବ୍ରିଜ୍ ! ତା ପରେ

ମସୁଦ୍‌ଗଡ଼ ! ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଓହ୍ଲାନ୍ତି ସେଠି । ସବୁ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ହଠାତ୍ କର୍ମବ୍ୟସ୍ତତାରେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠେ ! ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ହୁଏତ ନିଦ୍ରିତ ଶିଶୁଟିକୁ ଉଠାଉଥିବ....ସୁନୁ, ସୁନୁ, ଉଠ ବାବା, ହେଇ ବାପା ଆସିଛନ୍ତି....ଉଠ୍ ଉଠ୍ ଦେଖ୍!

ତା ପରେ । ତା' ପରେ ଚାରିଶ ବାସ୍ତରି ମାଇଲ୍ ।

ଫିସ୍‌ପ୍ଲେଟ୍ ଉଠିଯାଇଛି । ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍...

ନରେନ୍ଦ୍ର ଝଡ଼ପରି କୁଡ଼ିଆ ବାହାରକୁ ଧାଇଁ ପଳାଇଲା ।

X X X

ବସ୍ତି ମଝିରେ ଦସ୍ତା ଛାଉଣି ଗୋଟାଏ ଭଙ୍ଗାଘର । ସେଇଟା 'ସେଲ୍' ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ଦରଜା ଶିକୁଳି ହାତରେ ଝଣଝଣ କଲା । ଶ୍ୟାମଳ ଭିତରୁ ଦରଜାରେ ଶିକୁଳି ନ ଦେଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି । ବର୍ଷାର ବେଗ କମି ନାହିଁ, ଝଡ଼ ତଥାପି ସେମିତି ସୁ ସୁ ଗର୍ଜୁଛି! ନରେନ୍ଦ୍ରର କଣ୍ଠଟା ଶୋଷରେ ଶୁଖିଲା ଶୁଖିଲା ଲାଗୁଛି- ନରେନ୍ଦ୍ର ଘର କୋଣରୁ ପାଣି କଳସୀଟା ଉଠାଇ ଆଣିଲା । କଳସୀରେ ପାଣି ନାହିଁ । ନରେନ୍ଦ୍ର ହିଂସ୍ରଭାବରେ ଗୋଟାଏ ଗୋଇଠା ମାରି କଳସୀଟା ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା ।

ମେଘାବ୍ରିଜ୍ ପାଖ ଚାରିଶ ବାସ୍ତରି ମାଇଲରୁ ଫିସ୍‌ପ୍ଲେଟ୍ ଉଠାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଆଜିକି ସାତଦିନ ହେଲା ସେ ବୁଲୁଥିଲା ବାହାରେ ବାହାରେ । ଆଜି ସେ ଦାୟିତ୍ୱ ଶେଷ କରି ସେ ଫେରୁଛି । ଅଥଚ ଶ୍ୟାମଳ; କି ବ୍ରୁଟ୍ ! କଳସୀରେ ଟୋପାଏ ପାଣି ସୁଦ୍ଧା ରଖିନାହିଁ । ରାସ୍କେଲ୍ । ନରେନ୍ଦ୍ରର ହଠାତ୍ ମନେପଡ଼ିଲା ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ କଥା । ବିଚାରୀକୁ ସେ ନିଜେ ଜୋର୍‌କରି ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲା ଦିନେ ।

"ମଞ୍ଜୁ ମୁଁ ଚାହେଁ ସହକର୍ମିଣୀ, ଶଯ୍ୟା-ସଙ୍ଗିନୀ ନୁହେଁ ।" ମଞ୍ଜୁ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଜବାବ ଦେଇଥିଲା..... "ମୋତେ କ୍ଷମାକର, ଏସବୁ ହେବନି ମୋ ଦ୍ୱାରା । ପିସ୍ତଲ, ଗୁଳି, ବୋମା ଏସବୁ ଦେଖିଲେ ମୋ ଛାତି ଥରି ଉଠେ ।"

ନରେନ୍ଦ୍ର ସେଦିନ ରୁକ୍ଷ କଣ୍ଠରେ ଜବାବ ଦେଇଥିଲା... "ଆଗାମୀ ବିପ୍ଳବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମର ଏ ହୀନ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ମୁଁ ସହ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ ମଞ୍ଜୁ । ତୁମକୁ ହୁଏତ ଏ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନଚେତ୍ ଏଠାରେ ତମର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।"

ବହୁ ଲାଞ୍ଛନା, ଉପେକ୍ଷା ମଞ୍ଜୁ ଅନେକଦିନ ମୁହଁ ବୁଜି ସହିଛି ସର୍ବଂସହା ମାଟିପରି । କିନ୍ତୁ ସହିବା ସୀମାଲଘଂନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଦିନ ନରେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ କରି ମଞ୍ଜୁକୁ ଘରୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲା ନାନା ଲାଞ୍ଛନା କରି ।

ସେଦିନ ରାତି ପାହାନ୍ତା ପାହାନ୍ତା କରି ନରେନ୍ଦ୍ର ଘରକୁ ଫେରିଥିଲା କୁଆଡୁ । ମଞ୍ଜୁ ଏ ଅନିୟମିତତା, ଦେହପ୍ରତି ଏ ଅନାଚାର, ଏମିତି ଆଉ କଣ ଦିପଦ କଥା କହିବାରୁ, ଉପବାସିନୀ ମଞ୍ଜୁ ପ୍ରତି ନରେନ୍ଦ୍ର ସେଦିନ କିପରି ଅସଭ୍ୟ ବର୍ବର ପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା, ଆଜି ସେ କଥା ଭାବିଲେ ବାସ୍ତବିକ୍ ଲଜ୍ଯାଲାଗେ । ତାପରେ ମଞ୍ଜୁ ତା ବାପଘରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ ନ କରି । ନରେନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ୱଶୁର ନୟନପୁର ଗୁଡ଼ସ୍-ୟାର୍ଡ଼ରେ ଜଣେ କିରାନି । ସେଇ ନୟନପୁରରୁ କିଛି

ଦିନପରେ ନରେନ୍ଦ୍ର କେବଳ ଚିଠିରେ ଜାଣିଥିଲା ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନର ଜନ୍ମକଥା । ମାତ୍ର ସେ କେବେ ଭୁଲରେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତା ମନରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ନଥିଲା । ମଞ୍ଜୁକଥା ସେ ଭୁଲିଯାଇଥିଲା ଅନେକ ଦିନୁ । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ଦିନେ ଏମିତି ଅସହାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମନେପଡ଼େ ସେବାମୟୀ ମଞ୍ଜୁକଥା ! ମନ ତାର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆର୍ଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ! ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଏ ନାଗବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ କେଉଁଠି ବିପୁଳ ପୃଥିବୀର କେଉଁ ନାମହୀନ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କୋଣରେ ଛୁଟିର ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ମାରିବା ପାଇଁ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅତୀତର ସବୁ ଦୁର୍ଘଟଣା ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରି, ମଞ୍ଜୁ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବା ଲାଗି ଚିଠି ଲେଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କେତେବାର କରିଛି । ମାତ୍ର ସେଥିରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା ତାର ପୌରୁଷ ଓ ଅଭିମାନ !

ଶ୍ୟାମଳ ଉଠିବସିଲା । ନରେନ୍ଦ୍ରକୁ ନୀରବ ଦେଖି ଶ୍ୟାମଳ ପଚାରିଲା.... "କେତେବେଳେ ଫେରିଲୁ ?"

ନରେନ୍ଦ୍ର ବାସ୍ତବତା ଭିତରକୁ ଫେରିଆସି ଶାନ୍ତ କଣ୍ଠରେ ଜବାବ ଦେଲା.... "ମେଘା ବ୍ରିଜ ଚାରିଶ ବାସ୍ତରୀ ମାଇଲ ପୋଷ୍ଟ ପାଖରୁ ଛ' ଟା ଫିସ୍‌ପ୍ଲେଟ ଉଠାଇ ନେଇ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଛି ମେଘା ଭିତରକୁ । ଫାଇଭ୍ ଡାଉନ୍ ମସୁଦ୍‌ଗଡ଼ରେ ଆରାଇଭାଲ୍-ଦୁଇଟା ସତାବନ୍ !"

ଶ୍ୟାମଳ ଆନନ୍ଦରେ ଗୋଟାଏ ଅସ୍ଫୁଟ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା "ସେଥିରେ ଆଜି ନେତାସାହେବ ଆସୁଛନ୍ତି, କାଲି ଏଠି ଶ୍ରମିକ ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେବାପାଇଁ ! ବିପ୍ଳବର ଐତିହାସିକ ଭୂମିକା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବାର ଶାସ୍ତି କି ଭୀଷଣ, ନେତାସାହେବ ଠିକ୍ ବୁଝିଯିବେ ଏଥର । ଜାଣ ନରେନ୍ଦ୍ର, କେତେ କଷ୍ଟରେ ଦେହର ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଝାଳ ସାଙ୍ଗରେ ରକ୍ତ ମିଶାଇ ମୁଁ ଏ ଶ୍ରମିକ ଇଉନିୟନ ଗଢ଼ିଥିଲି ଏଠି; କିନ୍ତୁ ମିଲ୍‌ମାଲିକ, ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କର ଦଲାଲି କରି ବିପ୍ଳବକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ବସିଥିଲେ ଏଠି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସମାନ୍ତରାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ । Well done ନରେନ୍ଦ୍ର!"

ନରେନ୍ଦ୍ର କ୍ଳାନ୍ତ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡେ କାନଭାସ୍ ଖଟିଆ ଉପରେ ସେଇ ଭିଜାଲୁଗା ଜାମା ପିନ୍ଧି ଗଡ଼ିପଡ଼ିଲା । ମୁଣ୍ଡ ଉପର ସେଲ୍‌ଫରେ ଟାଇମପିସ୍‌ରେ ବାଜିଥିଲା ସାଢ଼େ ଦୁଇଟା ! ଆଉ ସତେଇଶ ମିନିଟ୍ ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ଖଟ ଛାଡି ଅସ୍ଥିର ଭାବରେ ଘର ଭିତରେ ଏପାଖ ସେପାଖ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ବାହାରେ ଝଡବର୍ଷାର ଅଶାନ୍ତ କଳରୋଳ । ଶ୍ୟାମଳ ମଧ୍ୟ ବିଛଣା ଛାଡି ଉଠିବସିଲାଣି । ନରେନ୍ଦ୍ରର ଆଖି ପଡିଲା, ଟେବୁଲ ଉପରେ କେତେଖଣ୍ଡ ଚିଠି ଉପରେ -ନରେନ୍ଦ୍ର ଠିକଣାର ଚିଠି ! ଶ୍ୟାମଳ କହିଲା- "ତମେ ଯିବାପରେ ସେ ଖଣ୍ଡେ ଦି' ଖଣ୍ଡ ଚିଠି ତୁମ ନାଁରେ ଆସିଥିଲା ।"

ନରେନ୍ଦ୍ର ଲଣ୍ଠନର ଧୂଆଁଳିଆ ଆଲୁଅରେ ଚିଠାଗୁଡିକ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଉ ବୁଲାଉ ଖଣ୍ଡେ ଲଫାପା ଉପରେ ଦେଖିଲା ମଞ୍ଜୁର ହସ୍ତାକ୍ଷର । ଲଣ୍ଠନଟା ତେଜି ଦେଇ ଅସ୍ଥିର ଭାବରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜୁର ଚିଠିଟା ପଢିଲା । ମଞ୍ଜୁ ଲେଖିଛି । ଅନେକ ଦିନ ପରେ ଲେଖିଛି । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଲେଖିଛି । ନରେନ୍ଦ୍ର ତାକୁ ପାଦରେ ଠେଲି ଦେଲେ ଦେଉ ପଛେ, କିନ୍ତୁ ତାର ସ୍ଥାନ ନରେନ୍ଦ୍ରର ପାଦତଳେ ! ମନୀଷା, ମନୀକୁ ତିନିବର୍ଷ ହେଲାଣି । ମଞ୍ଜୁ ଫେରି ଆସୁଛି, ସଙ୍ଗରେ ମନୀଷା ! ନରେନ୍ଦ୍ର ଆଖି ଦୁଇଟା ଭଲ କରି ମଳି ଲଣ୍ଠନଟା ତେଜି ଦେଇ ପଢିଲା ମଞ୍ଜୁ ଶେଷରେ ଲେଖିଛି....

'ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ ୨୫ ତାରିଖ ଜୁଲାଇ ଦିନ ମୁଁ ମନୀକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଯାଉଛି । ତୁମେ ମୋ ରାଣଟି ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିଥିବ ନିଶ୍ଚୟ ।' ନରେନ୍ଦ୍ର ହାତରୁ ଚିଠିଟା ଖସିପଡ଼ିଲା । ପାଗଳ ପରି ସେ ଧାଇଁଗଲା କାନ୍ଥ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ପାଖକୁ.... ଆଜି, ଆଜି ଜୁଲାଇ ୨୫ । ଆଜି ମଞ୍ଜୁ ଆସୁଥିବ ନୟନପୁର ଏକସ୍‌ପେସ୍‌ରେ । ସାଙ୍ଗରେ ମନୀଷା ।

ଘଣ୍ଟାରେ ଦୁଇଟା ପଇଁତ୍ରିଶ୍ ମିନିଟ୍ ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ପାଗଳ ପରି ବାହାରକୁ ଛୁଟି ପଳାଇଲା । ଝଡ଼ର ଗର୍ଜନ, ଚାଇଁଚାଇଁଆ ବର୍ଷା, ଅଚାନକ ବର୍ଷା । ଆକାଶ ଆଜି ମନଭରି କାନ୍ଦୁଛି । ଉପାୟ ?

ଆଉ ବାଇଶ୍ ମିନିଟ୍ ।

ବିନ୍‌ଦିଆ କୁଡ଼ିଆରେ ଆଲୁଅ ନାହିଁ । କମଳୀର ମା' ହୁଏତ ଫେରି ଆସିଲାଣି ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଣି 'ସେଲ୍' ଭିତରକୁ ଫେରି ଆସିଲା ।

ଦୁଇଟା ପଇଁଚାଳିଶ୍!

ଆଉ ବାରମିନିଟ୍ ବାକି!

ଶ୍ୟାମଳ କହିଲା... "ନରେନ୍ଦ୍ର, କାଲି ଆମକୁ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ଧରଣର ଶ୍ରମିକସଭା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଣ କହୁଛ ?"

ଦୁଇଟା ସତଚାଳିଶ !

ଆଉ ଦଶମିନିଟ୍ ବାକି ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୁହଁମାଡ଼ି କାନଭାସ୍ ଖଟଟା ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲା । ନୟନପୁର ଏକ୍‌ସପ୍ରେସ୍ ନରେନ୍ଦ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ଭିତରେ ଯେମିତି ଛୁଟି ଚାଲିଛି । ଘଣ୍ଟାକୁ ଅଶୀ ମାଇଲ ବେଗରେ.... ନିର୍ମ୍ମମ, ନିଷ୍କରୁଣ, ନିଷ୍ଠୁର ।